

IOANA IERONIM

Corp dublat de lumină

Antologie de autor

Cuprins

Desen	7
Scenă de gen.....	8
Peisaj interior	9
Cenuși de primăvară.....	10
Replică	11
Melodia zilei I.....	12
Melodia zilei II.....	13
Canon.....	14
Laudă.....	15
Călătorie	16
Un timp incert.....	17
Autoportret	18
Tablou	19
Cânticel.....	20
Portret de fată	21
Țărm.....	22
Ogivă.....	23
Audio	24
Verbe	25
Joc.....	26
(Nu).....	27
Menuet.....	28
A fi tu însuți	29
Moment cinetic	30
Fuzzy	31
Certitudine	32
Imperfecțiune.....	33
Elemente.....	34
Perenitate.....	35
Tempi	36
Ars poetica	37
Legământ.....	38
<i>Les beaux jours</i>	39
Risipa cea mare.....	40

Lentilă	41
Eu știu să vorbesc de parcă n-aș vorbi.....	42
Condiție	43
Atavism.....	44
Mesageri	45
Cum să scrii un poem într-o vale din Pirinei?	46
Pe munte.....	47
Lectură.....	48
Mura.....	49
WikiLeaks.....	50
Viteza clipei	51
Foc peste miriște.....	52
Madame X	53
Nocturnă în Manhattan	54
Între anotimpuri	55
Vârsta unui scrib	56
Apă și pământ.....	57
Călătorie	58
Opt	59
Cântec cu gura închisă.....	60
Tu, străinul	61
Tu cine ești? întrebă Ariadna	62
Sultanahmet	63
Aproape.....	64
Fată la fereastră	65
Printre însemnări.....	66
Balonul pierdut.....	67
Acolo, aici.....	68
Clepsidra	69
Pași	70
Scotch transparent	71
Mireasă târzie	72
Floare de întuneric	73
Vămi accelerate.....	74
Nou-născut.....	75
Moment citadin	76
Descântec de an	77

Departe dar nu foarte	78
Rufele iarna	79
El este aici El aici este.....	80
Zmeura târzie	82
Mâini în oglindă	83
Sania.....	84
Când se sfințesc apele	85
Pere în ianuarie.....	86
Maică matcă	88
Tânăra e glasul tatălui	89
Două mâini și un fruct.....	90
Salut la ora de zoom	91
Răgaz	92

Desen

aș scrie un poem
ca o mână delicată, lunară
întinsă către voi
cu unghii lungi vopsite violet
sau verde

o mână lângă care mâna mea adevărată
amarnic s-ar rușina

Scenă de gen

m-ai aflat cu o balanță de bijutier dinainte
ea însăși o bijuterie, printre cărți, hârtii
și trandafiri sălbatici

încercam să aflu puterea unui surâs
dimineața cu hainele abia înflorite
și drept rămăsese acul
precum sufletul Zeului

nu avea teamă, am zis
n-am să mă sor nimic între noi
sunt bogată
nu-mi socotesc darul

și ape-ape luminară micile talgere
de victoria surâsului meu asupra
întunecării tale

Peisaj interior

crescuți din aceeași țărână
de veghe la același vis, te întreb
de ce ți se bate părul în aer, vântul
te cutreieră
pe când în mine e toată liniștea

nici amintirea nu se clatină

răul nu se vede
nefiind
nu se vede fiind

Cenuși de primăvară

a mai căzut un strat de cenușă
azi-dimineață, când mi-a fost frig
așa se deprinde trupul:
sălbăticiunea dresată cu cravașa
la fel de bine joacă

tristețea-i dă farmec, se zice

ninge din noi ninge
zeii dau și iau

cenușa
are mirosul nou
de floare

Replică

te fascinează realitatea? dar realitatea e o pășune
călcată la întâmplare, cu stricătoare lăcomie
– până și vitele ar disprețui
o asemenea hrană

totuși
e dimineață, e rouă
dinspre șantier plutește spre tine luciul
de nichel incoruptibil
verdele pur, industrial
roșul fără de prihană

Melodia zilei I

lasă astea nu te mai gândi la fugă
schimbă pista deschide geamul respiră
privește pomii
corcodușele verzi ascuțite punga de plastic
agățată în ciotul negru al polului
HAVE A NICE DAY
o frunză de spanac lipită de mâner

Melodia zilei II

schimbă pista îți spun, fă o baie
încearcă să pătrunzi în cada
(prea) mică (și) strâmtă fără a influența
ordinea lucrurilor
cu trupul tău de femeie în toată puterea
invulnerabil

Canon

în fiecare zi să negi ceva
din credința ta
și din iubire

dar fii pe pace, aproapele tău
la fel numește
„victorie“
tăcerea sa

Laudă

Tot el mai presus
trupul
darul
și nu lumina de furat

lumina care te-a învățat să taci
la umilință și lovire și batjocură
acolo unde trupul, oh, cât de frumos
ar fi răspuns!

Călătorie

orașul doarme în valea zăpezilor
orga rezonează prin zidurile
catedralei ferecate

eu rup mantia de sărbătoare
înfășor copitele calului

plec, fără a privi înapoi
plec
încerc să înșel și ultima
isoadă: auzul feroce
al durerii